

“Kakor je bilo namreč v Noetovih dneh, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega.” (Matej 24, 37)

Dne 11. januarja 1844, zvečer

1 Kar napišite, kar imate!

2 Kakor je bilo namreč v Noetovih dneh, tako bo tudi ob prihodu Sina človekovega.”

3 Pripravili ste besedilo in ponovno ste zadeli pravega; vendar je vsebina preveč očitno jasna ali: to osrednje sonce je tako izredno blizu, da je v resnici presenetljivo, čemu ga ne ugledate že na prvi pogled, - posebno je to presenetljivo, ker imate Noetovo dobo že skoraj popolnoma razkrito pred seboj.

4 Vi že veste, kako so se v Noetovih časih ljudstva v nižavah prav tako vrgla na najrazličnejšo književnost in znanost. Neki vam znani kralj je bil velik pisatelj. Njegovemu primeru so sledili tisoči in v kratkem času je bil tedanji svet preplavljen z neštetimi knjigami in spisi.

5 Kolikor bolj je prevladovala ta književnost, kolikor več je bilo med ljudmi bralcev in proučevalcev, toliko hladnejši so postajali v svojih srcih, - toda toliko bolj pretanjeni v iznajdbah vseh mogočih hudobij

6 Pričeli so loviti ljudi s politiko in kmalu se niso ustrašili nobenega sredstva več, pa naj je bilo še tako v nebo vpijoče, da bi z njim dosegli kakršno kako nečimrno, oblastiželjno namero, ki so si jo zadali. Končno so padli tako globoko, da so cenili ljudi samo po zlatu; kdor ga ni imel, je postal suženj, prava tovarna živina in te grozljive prizore so gnali tako daleč, da Mi je končno moralo zmanjkati potrpljenja in sem mogel obvarovati Zemljo edino z obsežno obsodbo pred poginom.

7 Takšne so bile - kakor vam je precej znano - zadeve za časa Noeta. Kako pa je z njimi danes?

8 Že dolgo tega sem vam pokazal v tako imenovanih “Dvanajstih urah” kakšno je stanje. Če bi vam ponovno razkril kaj podobnega, bi ugotovili zelo pomemben napredek svetovne politike in krutosti; in povem vam: Prav malo še manjka, pa boste prišli popolnoma v Noetove čase, kjer so morali ljudje na koncu zidati celo steklene hiše, da so mogli privrženci takšne naj sramotnejše politike brez težav opazovati, kaj počenjajo podložniki.

9 Vendar steklene hiše niso potrebne; tajna politika je prišla tudi v naših časih tako daleč, da ne zanemarja niti enega sredstva, če le more z njim doseči svoj oblastiželjni namen. Ako bi bili posvečeni v skrivnosti marsikatere države, resnično, na vse grlo bi kričali: “Gospod, daj, udari končno! Kajti hujše stvari, kakor tukaj, se ne morejo dogajati niti v najglobljem peklju!”

10 Jaz vas ne nameravam posvetiti v takšne skrivnosti, kajti, če se samo nekoliko pozorneje ozrete po sadovih, zanesljivo ne boste spregledali, čigavega duha otroci so preroki, ki izkazujejo tako čudovite sadeže. In predvsem, v čem je vzrok?

11 Pojdimo v tisto kraljestvo, ki ga obliva morje. V tem kraljestvu boste našli tako veliko število knjižnic in časopisov, da bi mogli z listi trikrat prekriti Evropo

in Azijo, in nikjer ne berejo toliko, kolikor ravno v tem kraljestvu. Toda zlahka tudi ne boste naleteli na večjo brezčutnost in popolno otrplost src, kakor prav v tem kraljestvu! Z največjo ravnodušnostjo tega sveta more opazovati načitan in učen velikaš, prepoln zlata, kako umira od lakote na tisoče revnih, od bolečin tožečih ljudi brez kruha in strehe nad glavo in ga to ne gane niti toliko, da bi podal vsaj en kos kruha nekomu med mnogimi umirajočimi.

12 Vprašanje: Mar ni to čudovit sadež velike načitanosti in neredko globoke računske in strojniške modrosti?

13 Kaj ni sijajno, če s pomočjo takšne računske in strojniške modrosti zgradijo delovne stroje, zaradi katerih na tisoče ubogih na mah izgubi kruh in so izročeni smrti od lakote?

14 Mar ni čudovito zgraditi mnogo železnic, zaradi katerih najprej izgubi zaslužek množica voznikov konjskih vpreg in drugih rokodelcev, in drugič, prav te sijajne proge uničijo podeželanom tolikšno število zemljišč, da so potem kmalu prisiljeni prijeti za beraško palico? In tretjič, kakšna velika korist je v hitrejšem prevažanju vsega nepotrebnega razkošja in vse industrije po takšnih poteh, da bi se čim hitreje uničilo ubogo človeštvo, tako telesno kot duhovno in, da bi postala srca bogatašev tako hitro kot je mogoče trda kot ceste, po katerih poslujejo med seboj s trgovanjem, menicami in prevaro.

15 Kaj to niso sijajni sadeži velike načitanosti in iz nje izhajajoče učenosti?

16 Mar ne velja za bistrega možaka tisti, ki zna s pomočjo svojega razuma služiti denar?

17 In samo zato, ker razum prinaša toliko denarja, za ljubezen ni prav nobenega zanimanja in njene dejavnosti skoraj da ne pozna nihče več. Kajti: saj je dovolj strojev, ki delujejo, ker jih je ustvaril razum; čemu še človeške roke?

18 Kajti človeške roke bi utegnile s svojo dejavnostjo celo prebuditi v enem ali drugem poslovnem ljubezen do svojih delavcev. Da se ne bi izpostavljali tej nevarnosti, je potrebno marljivo izdelovati stroje; kajti slednji delajo mnogo urneje in ne obremenjujejo src lastnikov, razen sem in tja pameti, ki kadar se na njih kaj pokvari, to zopet popravi z zmanjšanjem mezd.

19 Povejte, mar se pri vas ne dogaja dobesedno tako?

20 Beračenje je prepovedano; ampak izdelovanje strojev poplačajo z nagradami. Kaj torej z ubogimi? Oh, saj skrbijo zanje! Obstaja množica hiš in skrbnikov za revne; prirejajo zbiranja in uprizarjajo gledališča in plese. S tem je za revne že tako dobro poskrbljeno, da so postali že na pol zaporniki in tisti, ki so še na prostosti, dobijo na mesec vsoto, s katero se morejo na pol nasititi največ za en dan. Koliko dobi tak

revež iz blagajne za revne, Mi vam ni potrebno povedati; to veste, upam, sami.

21 Primerjajte človekovo potrebo s takšnim dodeljevanjem in še prepoved beračenja in gotovo vam bo jasno, kako odlično je poskrbljeno za tiste reveže, ki imajo še srečo, da so deležni podpore takšnega sklada. Kaj pa s tistimi, ki pri skrbnikih še niso naleteli na razumevanje!?

22 Vidite, kakšni so ti čudoviti sadeži književnosti, načitanosti in velike omike razuma!

23 Mar ne bi bilo potem bolje manj brati in se manj učiti? In slednje naj bi bilo v tem, da bi se vedelo, kaj je dolžnost posameznega človeka, sploh pa celo maziljenovca!

24 Mar ne bi bilo bolje, biti popolnoma dejaven v skladu s takšno majhno, toda koristno znanostjo in s tem izpolnjevati resnično človeško dolžnost, kakor pa ves čas brati in pisati in ob tem popolnoma pozabiti na dejavnost po Moji besedi?

25 Rekel sem: "Ne bodite prazni poslušalci -, marveč udejanjevalci besede!" Kje pa so sedaj ti udejanjevalci? So to morda tovarnarji strojev in izdelkov za razkošje? Ali so to morda ravnatelji železnic in podjetij? So to morda podjetniški vitezi ali lastniki nasadov sladkornega trsa v Ameriki? Ali je to morda duhovščina pohlepna denarja, zlata in oblasti? Resnično, zagotovo imam nadvse daljnovidne in ostre oči - in sem si prisiljen kljub temu ustvariti daljnogled z močno povečavo, da bi poiskal z njim na Zemlji uresničevalce Moje besede. Pri trilijonkratni povečavi Mi še slabo uspeva, kajti številka se kaže tako majhna, da resnično ne zmorem razlikovati, ali je tisoč, sto, deset ali celo nič.

26 Zato *sedaj* delam na mnogo močnejšem daljnogledu! Gotovo razumete, kaj imam s tem v mislih, saj tudi vi sami pri tem delu nekoliko sodelujete; cela leča osrednjega sonca bo služila kot leča za opazovanje predmeta. In skozi njo si bom natančno ogledal število uresničevalcev Moje besede. Ako se Mi pokaže za vso Zemljo ena čista desetica, bom preložil Mojo sodbo za tisoč let; če pa je število izpod deset, bom omejil Moje potrpljenje na število uresničevalcev Moje besede, -to pomeni za vsakega uresničevalca po eno leto.

27 Gotovo porečete: "Gospod! Saj je vendar prav mnogo dobrodelnih ljudi!" Na to vam odvrnem: "Ja, prav mnogo je enostotisočinskih, eno desettisočinskih in eno tisočinskih, pa tudi eno stotinskih udejanjevalcev Moje besede. Ako jih seštejem, dobim iz njih komaj enega celega!"

28 Kako pa to? Kaj je tisti, ki ima stotisoče in daje letno revnim komaj desettisoči del svojega premoženja in kljub temu pozna Mojo besedo, ki sem jo povedal bogatemu mladeniču? Vprašanje: Je takšen več kot desettisočinski uresničevalec Moje besede? Resnično, po takšnem ne sprašujem; ti se z Mojim daljnogledom ne bodo videli, temveč samo tisti celi!

29 Tudi za časa Noeta sem postavil takšen daljnogled; in ker nisem našel več kot osem izključnih uresničevalcev Moje besede, sem spustil sodbo z vajeti. - Sedaj pa se bojim, ali bom pri dandanašnjem opazovanju sploh našel Noetovo število in to zato, ker sta politika in industrija dosegli že daleč višjo raven, kakor za časa Noeta, in kar zadeva splošno krutost, Hanoh ne prednjači niti za las! Samo vzemite v roke knjigo "Dvanajst ur" in primerjajte!

30 In tako je sedanost zrel sadež književnosti in velike načitanosti, kakor je bilo v Noetovih dneh. Iz tega pa tudi jasno sledi, da odrešitev človeka ni odvisna od mnovega branja ali poslušanja, marveč od dejavnosti v skladu z zakonom ljubezni!

31 Menim, da bo tudi to jasno; toda zato prihodnjič še eno osrednje sonce za povečavo leče na Mojem daljnogledu! Amen.

Jakob Lorber
Svetopisemska pojasnila